

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Jablonci nad Nisou rozhodl v hlavním líčení konaném dne 26.června 2013 samosoudcem JUDr. Jaroslavem Hrabálkem, t a k t o :

Obžalovaný:

Václav [REDACTED]

nar. [REDACTED] 1975 v Teplicích, trvale bytem [REDACTED] Kolín IV, t.č. ve výkonu trestu [REDACTED]

j e v i n e n ,

ž e

dne 08.10.2012, v přesně nezjištěné době od 11:15 hodin do 12:00 hodin, v bytě na adrese [REDACTED] Desná II, okres Jablonec nad Nisou, kde přespal, odcizil ke škodě J [REDACTED] nar. [REDACTED], notebook zn. ASUS, černé barvy v.č. B6N0BC148353237, v hodnotě 7.000,- Kč,

t e d y

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou,

t í m s p á c h a l

přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku,

Podle § 44 tr. zákoníku se **u p o u š t í** od uložení souhrnného trestu, vzhledem k odsouzení z rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 12.03.2013, sp. zn. 6 T 215/2012.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost zaplatit poškozenému J. [REDAKCE], nar. [REDAKCE], trvale bytem Tanvald, [REDAKCE], částku 7.000,- Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozený se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Obžalovaný Václav [REDAKCE] se dne 7.10.2012 pohyboval v Desné II a okolí a přitom se také seznámil s poškozeným J. [REDAKCE] a jeho dcerou. Společně navštívili restauračním zařízení a později pak obžalovaný poškozeného požádal o poskytnutí noclehu do druhého dne. Protože s tím poškozený souhlasil, tak obžalovaný u něj přespál do 8.10.2012. A toho dne poškozeného požádal i o zajištění stravy, který této žádosti vyhověl. V okamžiku, kdy obžalovaný zůstal v bytě sám, tak si jej prohlédl a našel zde jednak notebook Asus, černé barvy, výrobního čísla B6N0BC148353237 a ten si v období mezi 11:15 – 12:00 hod. vzal a byt opustil. Když se poškozený J. [REDAKCE] vrátil zpět do bytu, tak následně zjistil jeho ztrátu, a proto se spojil s obžalovaným a požadoval jeho vrácení. Obžalovaný potvrdil, že notebook vzal, ale vrátí jej teprve v okamžiku, kdy mu vrátí půjčené peníze jeho dcera. Protože obžalovaný odcizené zařízení nevrátil ani po dalších urgencích, tak poškozený vše nahlásil policii.

Obžalovaný popřel, že by v bytě poškozeného cokoliv odcizil, jinak na svoji obhajobu neuvedl nic podstatného. V průběhu hlavního líčení okresní soud provedl výslech svědka poškozeného J. [REDAKCE] ze kterého bylo mimo jakoukoliv pochybnost zjištěno, že to byl obžalovaný, který právě minimálně odcizil notebook uvedený ve výroku tohoto rozsudku. Výpovědi poškozeného okresní soud neměl v žádném případě důvodu nevěřit, protože v průběhu hlavního líčení nebyly zjištěny žádné takové okolnosti, které by ji uvedly v pochybnost. Naopak z celkového vystoupení poškozeného před soudem jasně vyplynulo, že jeho snahou je pouze dostat zpátky odcizené zařízení, v žádném případě nebylo prokázáno, že by se snažil obžalovanému nějakým způsobem a z nezjištěného důvodu pomstít, naopak bylo zjištěno, že s obžalovaným nikdy žádný konflikt nikdy neměl, neboť se jednalo o krátkou známost a zcela spontánně také potvrdil, že v žádném případě neklade k tíži odcizení fotoaparátu také obžalovanému, protože v tomto směru neměl k dispozici žádné potřebné podklady, ač okolnosti případu navozují zcela závažné a jednoznačné podezření, že odcizil i ten. Na základě všech těchto okolností okresní soud považuje výpověď svědka za zcela věrohodnou a obhajobu obžalovaného za účelovou, motivovanou snahou se vyhnout důsledkům svého jednání. Navíc je také třeba vidět, že obžalovaný má sklony k páčání majetkové trestné činnosti, o čemž svědčí jeho opis rejstříku trestů. Pokud předložil doklad

o ubytování z libereckého hotelu [REDAKCE] tak ten pouze dokládá, že uzavřel příslušnou dohodu ale nikoliv, že v něm také v kritické době spal. Po zvážení všech provedených důkazů jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech, dospěl okresní soud k závěru, že skutková zjištění jsou správná, úplná a jednoznačně způsobila k tomu, aby na nich byl založen závěr o vině obžalovaného.

Pokud jde o právní posouzení věci, dospěl okresní soud ke shodným závěrům jako žalobce. Je všeobecně známou skutečností, že v ČR lze majetek nabývat pouze tak, že zájemce dostane souhlas majitele této věci, aby buď formou, že zaplatí kupní cenu za takovou věc, popřípadě ji získá darem od majitele, ale nikoliv pouze na základě vlastního rozhodnutí, jak to učinil obžalovaný. Navíc obžalovaný je osobou, která má nejenom potřebné znalosti a zkušenosti, ale také byla projednávána soudem pro úmyslnou trestnou činnost, mimo jiné i majetkového charakteru, a proto i z tohoto pohledu musel obžalovaný vědět, jakého jednání se dopouští. Za takové situace okresní soud dospěl k závěru, že se svého záměru dopustil v úmyslu přímém, jak to předpokládá ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Po zvážení ustanovení § 138 odst. 1 tr. zákoníku, dospěl okresní soud k závěru, že se obžalovaný dopustil přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

Při úvaze o trestu hodnotil okresní soud všechny okolnosti, které mají význam pro stanovení stupně společenské škodlivosti jednání obžalovaného a v posuzovaném případě je poněkud zvyšována tím, že v minulosti byl postižen opakovaně pro úmyslnou trestnou činnost i majetkového charakteru, ale na druhé straně také okresní soud přihlédl k tomu, jaká byla způsobena škoda, v posuzovaném případě mírně nad hranicí, která je rozhodná pro posouzení, zda byl spáchán přestupek nebo již trestný čin. Okresní soud nemohl přihlédnout k významné okolnosti polehčující, kterou je doznání a to s ohledem na způsob obhajoby obžalovaného. Okresní soud zvážil také již uložený trest rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové, sp. zn. 6T 215/2012, u něhož přicházelo v úvahu uložení souhrnného trestu. Po zvážení všech těchto okolností z hledisek daných zákonem, dospěl okresní soud k závěru, že trest, který byl již obžalovanému uložen, je dostačující a tak volil postup podle § 44 tr. zákoníku a upustil od uložení souhrnného trestu.

K trestnímu řízení se připojil již v přípravném řízení poškozený J. [REDAKCE] který požadoval úhradu za odcizený notebook v částce 7.000 Kč a fotoaparát zn. Olympus v částce 1.000 Kč. V průběhu hlavního líčení bylo okresním soudem zjištěno, že obžalovaný nad jakoukoliv pochybnost odcizil notebook Asus v hodnotě 7.000 Kč, a protože byly splněny všechny ostatní zákonné podmínky, uložil obžalovanému povinnost tuto škodu uhradit. Protože se v průběhu hlavního líčení nepodařilo prokázat, že by obžalovaný rovněž odcizil předmětný fotoaparát zn. Olympus, tak tato část skutku byla vypuštěna a proto také okresní soud nemohl jinak, než s touto částí náhrady škody podle § 229 odst. 2 tr. řádu poškozeného odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho obsahu ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Jablonci nad Nisou, a to písemně ve třech vyhotoveních. Státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění

věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání musí být zdůvodněno také tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo, neboť jinak by mohlo být odmítnuto. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

V Jablonci nad Nisou dne 26.června 2013

JUDr. Jaroslav Hrabálek, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Veronika Fichtnerová